

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

październik 2015

124

GŁOS PAPIEŻA Z homilii w czasie Mszy św. (Szczecin, 11.06.1987 - nagranie): „Rodzina Bogiem silna — to jest zarazem rodzina jako siła człowieka: rodzina szlachetnych ludzi. Rodzina ludzi wzajemnie obdarzających się miłością i zaufaniem. Rodzina "szczęśliwa" i uszczęśliwiająca. Arka Przymierza. W punkcie wyjścia rodziny znajduje się rodzicielstwo [...]. Godne osoby ludzkiej, stworzonej "na obraz i podobieństwo Boga" (por. Rdz 1,26). Odpowiedzialne za miłość [...]. Czyż nie o tym właśnie mówią słowa przysięgi małżeńskiej?”

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI - POWOŁANI DO MAŁŻEŃSTWA

PROWADZĄCY: Jutro rozpoczyna obrady XIV Zgromadzenie Zwyczajne Synodu Biskupów. Tematem obrad jest "Powołanie i misja rodziny w Kościele i świecie współczesnym". W przededniu tego ważnego wydarzenia przywołujemy błogosławieństwo, jakie Bóg wypowiedział w Raju nad Adamem i Ewą i które od tej chwili wypowiada nad każdym mężczyzną i każdą kobietą, którzy zawierają małżeńskie Przymierze z sobą i z Bogiem. "Tajemnica to wielka" - mówi św. Paweł, a św. Jan Paweł II poświęca jej w swoim nauczaniu tak dużo miejsca i rozważa ją z taką głębią i wnikliwością, że został ogłoszony Papieżem Rodziny. Dlatego do Jego nauczania o rodzinie będziemy powracać również w następnych spotkaniach. Prośmy Maryję, by ogarniała nas swoją macierzyńską miłością i prowadziła w modlitwie, zarówno za ojców synodalnych, jak i za rodziny.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę *Pod Twoją obronę*, i śpiewają pieśń, np. *Przykazanie nowe daję wam*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR Z Księgi Rodzaju: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i

uczynili ją sobie poddaną. I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre (Rdz 1,27-28.30b-31)”.

PROWADZĄCY: Wsłuchajmy się w słowa św. Jana Pawła II, który mówi o "wielkiej tajemnicy" błogosławiącego spojrzenia Boga spoczywającego na rodzinie.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Watykan, 15.10.2000): „Już o świcie stworzenia błogosławiące spojrzenie Boga spoczęło na rodzinie. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę na swój obraz i [...] «błogosławił [im], mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię» (Rdz 1,28) [...]. «Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem» (Rdz 2,24) [...]. W rozumieniu biblijnym słowo «ciało» nie oznacza jedynie fizycznej natury człowieka, ale całą jego tożsamość duchową i cielesną. Małżonkowie tworzą nie tylko wspólnotę ciał, ale prawdziwą jedność osób. Jest to jedność tak głęboka, że stają się oni w doczesnej rzeczywistości niejako odbłaskiem Boskiego «My» trzech Osób Trójcy Świętej”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Nowy Targ, 8.06.1979 - *nagranie*): „Ziemię dał Stwórca człowiekowi, aby "czynił ją sobie poddaną" — i na tym panowaniu człowieka nad ziemią oparł podstawowe prawo człowieka do życia. Prawo do życia łączy się z powołaniem rodzinnym i rodzicielskim człowieka: "...mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się z żoną swoją tak ściśle, że stają się jednym ciałem" (Rdz 2,24). [...] To życiodajne zjednoczenie osób uczynił Stwórca pierwszym sakramentem, a Odkupiciel potwierdził ów odwieczny sakrament miłości i życia i nadał mu nową godność, wyciskając na nim pieczęć swojej świętości. Prawo człowieka do życia związane jest z ustanowienia Stwórcy oraz z mocy Chrystusowego Krzyża z sakramentalnym i nierozzerwalnym małżeństwem”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Dzięki o Panie*.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Szczecin, 11.06.1987 - *nagranie*): „Niech w was przebywa słowo Chrystusa z całym swym bogactwem" (por. Kol 3,16). To słowo stało się waszym udziałem. Stało się poniekąd waszym słowem od dnia, kiedy wypowiedzieliście na stopniach ołtarza: "Ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz że cię nie opuszczę aż do śmierci". W tym ślubowaniu małżeńskim słowo Chrystusa w całym bogactwie swej zbawczej, uświęcającej treści, stało się słowem sakramentu małżeństwa. A wy jesteście tego wielkiego sakramentu szafarzami. To jest wasz "kapłański" udział w tajemnicy Chrystusa i Kościoła. To jest sakrament całego waszego życia”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z Listu do Rodzin: „Słowa przysięgi małżeńskiej orzekają o tym, co stanowi wspólne dobro — *naprzód małżeństwa, z kolei zaś rodziny*. Dobrem wspólnym małżonków jest miłość, wierność i uczciwość małżeńska oraz trwałość ich związku "aż do śmierci". To dobro obojga jest równocześnie dobrem każdego z nich. Ma z kolei stać się dobrem ich dzieci. Należy do istoty dobra wspólnego, że łącząc poszczególnych ludzi, stanowi zarazem prawdziwe dobro każdego. Jeśli Kościół, [...] w słowach uprzednio przytoczonych przyjmuje przysięgę małżonków, to czyni tak na tej zasadzie, iż to właśnie jest "wpisane w ich serca" (por. Rz 2,15)" (10).

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Gdzie miłość wzajemna*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Kalisz, 4.06.1997 - *nagranie*): „Drodzy bracia i siostry, ani na chwilę nie zapominajcie o tym, jak wielką wartością jest rodzina. Dzięki sakramentalnej obecności Chrystusa, dzięki dobrowolnie złożonej przysiędze, w której małżonkowie oddają się sobie wzajemnie, rodzina jest wspólnotą świętą. Jest komunią osób zjednoczonych miłością, o której św. Paweł tak pisze: «miłość współweseli się z prawdą, wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma i nigdy nie ustaje» (por. 1Kor 13,6-8). Każda rodzina może zbudować taką miłość. Ale można ją osiągnąć w małżeństwie tylko i wyłącznie wtedy, jeżeli małżonkowie stają się — znów słowa Soboru — «bezinteresownym darem z siebie samego» (Gaudium et spes, 24), bezwarunkowo i na zawsze, nie stawiając żadnych ograniczeń. Ta miłość małżeńska, rodzicielska, rodzinna [...] zapomina o sobie samym dla dobra umiłowanego człowieka. Prawdziwa miłość nigdy nie wygasa. Staje się źródłem siły i wierności małżeńskiej”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Kalisz, 4.06.1997 - *nagranie*): „Rodzina chrześcijańska, wierna swemu sakramentalnemu przymierz, staje się autentycznym znakiem bezinteresownej i powszechnej miłości Boga do ludzi. Ta miłość Boga stanowi duchowe centrum rodziny i jej fundament. Poprzez taką miłość rodzina powstaje, rozwija się, dojrzewa i staje się źródłem pokoju i szczęścia dla rodziców i dla dzieci. Jest prawdziwym środowiskiem życia i miłości. Drodzy bracia i siostry, małżonkowie i rodzice, sakrament, który was łączy z sobą, jednoczy was w Chrystusie! Jednoczy was z Chrystusem! «Tajemnica to wielka!» (Ef 5,32). To Bóg «obdarzył was swoją miłością». On do was przychodzi i jest obecny wśród was, mieszka w waszych duszach. Mieszka w waszych rodzinach! W waszych domach!”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Serce wielkie nam daj*.

JAN PAWEŁ II - OŘEDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Prośmy Boga, przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II, o mądrość dla ojców synodalnych oraz o błogosławieństwo dla małżeństw i rodzin.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Wzywajmy Ducha Świętego, aby napełniał mądrością obradujących na synodzie biskupów i nieustannie odnawiał każdą małżeńską miłość.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty zstąp! Przyjdź z darem mądrości do ojców synodalnych szukających dróg realizacji powołania i misji rodziny w świecie.
- Duchu Święty zstąp! Daj poznać i przyjąć wielkość i piękno małżeńskiej miłości. Pomóż zrozumieć tę "wielką tajemnicę", jaką jest każde przymierze mężczyzny i kobiety zawierane wobec Stwórcy i z Nim.
- Duchu Święty zstąp! Przyjdź z darem rady i męstwa do małżonków. Pomagaj im coraz lepiej rozumieć wielkość ich małżeńskiej przysięgi. Pomóż im żyć nią na co dzień, a zwłaszcza w chwilach trudnych.
- Duchu Święty zstąp! Napełnij darem rozumu i umiejętności małżonków. Niech miłość Boga stanowi duchowe centrum ich rodziny i jej fundament. Niech nieustannie otwierają swoje serca i domy dla Chrystusa.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcze nasz” i śpiewają pieśń, np. *Niechaj zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię*.

Jezu, Maryjo i Józefie w Was kontemplujemy blask prawdziwej miłości, do Was zwracamy się z ufnością. Święta Rodzino z Nazaretu, uczyn także nasze rodziny środowiskami komunii i wiecznikami modlitwy, autentycznymi szkołami Ewangelii i małymi Kościołami domowymi. Święta Rodzino z Nazaretu niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie doświadcza przemocy, zamknięcia i podziałów: ktokolwiek został zraniony albo zgorszony niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia. Święta Rodzino z Nazaretu, oby Synod Biskupów mógł przywrócić wszystkim świadomość sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny, jej piękna w Bożym zamyśle. Jezu, Maryjo i Józefie usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania (Modlitwa papieża Franciszka za synod i rodziny).

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: np. *Abba Ojcze* lub *Barka*.